

Štev. 7

Leto 12

Izhaja enkrat na mesec.
Naročnina četrstetno 12 dinarjev

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBJA

Za svobodo združevanja delavcev

Govor s. Bogdana Krekića na mednarodni konferenci dela v Ženevi

V razpravi o poročilu ravnatelja Mednarodnega urada dela na mednarodni konferenci dela v Ženevi, ki traja že od 3. junija t. l. dalje, je govoril tudi s. Bogdan Krekić, delegat svobodnih delavskih strokovnih organizacij in centralni tajnik URSSJ ter podpredsednik Mednarodne konference dela. V svojem govoru je izvajal sledeče:

»Poročilo ravnatelja prinaša urejen pregled velikih dogodkov. V njem obravnava najvažnejše gospodarske probleme: avtarkijo, (samopreskrbo držav brez potrebe uvoza), javna dela, investicije in denarstvo; prav tako tudi najvažnejša socialna vprašanja: delovni čas, odmor, dopust in brezposelnost. Pravilno ocenjuje poročilo tudi socialne in gospodarske posledice oboroževanja in se zelo laskavo izraža o velikem, lahko rečem revolucionarnem delu francoske vlade na socialnem polju.

Le enega nisem mogel zaslediti v tem poročilu.

Mednarodni urad dela je bil ustanavljen v svrhu uresničevanja socialne pravičnosti.

Kot podlaga socialne pravičnosti v ustavu mednarodnega urada dela je osvojeno načelo: da je najboljša pravičnost tista, ki jo ustvarjajo udeleženci sami. Zato počiva organizacija mednarodnega urada dela na osnovi sorazmernega zastopstva delodajalcev in delavcev, ki so predstavniki svobodnih organizacij. Načelo sorazmernega zastopstva v mednarodnem uradu dela ima kot predpogojo:

svobodo združevanja

v vsaki posamezni državi, kar je v moderni človeški družbi samo ob sebi umljivo.

Kot tretji v ustanovi mednarodnega urada dela je državna oblast, čije naloga je posredovalnega značaja med predstavniki delavcev in delodajalcev.

O vprašanju svobode združevanja poročilo molči.

Organizacija Mednarodnega urada dela se je rodila iz spoznanja, da socialna nepravičnost ne ogroža samo miru v posameznih deželah, ampak tudi mednarodni mir.

Kako pa naj se rešujejo zamotana vprašaja v naročju moderne družbe, kako naj bo zagotovljen napredok, ako pa niso priznane in dovoljene organizacije interesentov, ki nastajajo v boju za rešitev raznih sodobnih vprašanj? Kako je mogoč napredok

ako pa je presekani živec vsega napredka: svoboda organiziranja in mnjenja državljanov?

Mednarodni urad dela ni nobena organizacija nad državami, ki bi mogoča odločilno vplivati na tok dogodkov. Toda ona predstavlja simbol socialne pravičnosti in človečnosti, zato pa bi ne smela molčati, kadar se ti principi kršijo. Ali ne obstoje danes države, v katerih svobodna volja delavstva ne sme priti do izraza, v katerih je svobodno delavsko organizacijo zamenjala uradna ali pa še ta ne, v katerih obstoja pravica združevanja za delavstvo samo na papirju?

Res je, da mednarodni urad dela ne more aktivno posegati v te za-

deve, njegova naloga pa je, da vse take pojave zasleduje in jih zabeleži.

Sovjetska Rusija in Italija ter Nemčija

Ob ustanovitvi so pristopile k Mednarodnemu uradu dela vse posamezne države, razen Sovjetske Rusije. V početku je bila odsotnost te države razumljiva, kajti mednarodni urad dela je bila ustanova, zgrajena na predpostavki, da v državah obstoje socialni razredi, ki pa so bili v Rusiji odpravljeni v prid državnemu kapitalizmu. Poznejsi pristop Sovjetske Rusije je dokazal, da je kljub temu mogoče sodelovanje, ako le postaja dobra volja, služiti socialnemu miru.

Italija in Nemčija sta takoj v početku pristopili k Mednarodnemu uradu dela. Med tem ko je fašistična Italija ostala v sklopu mednarodne organizacije dela, je Nemčija izstapila.

In ne samo to: v Nemčiji, v tej industrijsko visoko razviti deželi, ne obstoji nobena delavska strokovna organizacija, delavstvu je s silo onemogočeno sodelovati pri odločitvah ki se tičejo njegove usode. To ni brez pomena za mednarodno organizacijo dela, niti za razvoj socialne pravičnosti v državah, ki so sosedje Nemčije.

V Sovjetski Rusiji je glasom uradne označbe razredna družba odpravljena. Zato ni bilo mogoče ugovarjati, ako je v prvem in drugem letu bil navzoč na mednarodni konferenci dela samo predstavnik oblasti, kot - kot se je uradno reklo - zastopnik vse družbe. V Nemčiji pa, glasom uradnih izjav, obstaja privatna lastnina, torej obstoja tudi družbeni razredi; odpravljeno pa je svobodno razredno zastopstvo. Tudi v Italiji obstoja zasebna lastnina, toda tam

obstajajo korporacije kot predstavnice družbenih razredov — ki pa jih vodijo od zgoraj!

Izrecna prepoved združevanja delavcev postaja v: Avstriji, Bolgariji, Grški, Litvi, Letonski in Estonki.

Razen teh primerov javno obstoječe prepovedi svobodnih strokovnih organizacij pa imamo še celo vrsto dežel, v katerih svobodna strokovna organizacija sicer ni izrecno prepovedana, pač pa s strani oblasti ovirana. To so

države, ki hlinijo demokracijo nazven, na znotraj pa se poslužujejo najbrezobzirnejših metod nasilja

proti delovanju svobodnih strokovnih organizacij.

Delavstvo bi moralo napeti vse sile, da bi doseglo povsod to, kar je doseglo delavstvo v Franciji, da bi mogli francoski delavci potem zopet korak dalje. Toda tam, kjer ni svobode organizacije in svobode inicijative, tudi ne more biti pravih uspehov na polju socialne politike. Otrplost na eni strani ima za posledico otrplost na drugi strani.

Zelo bi me veselilo, ako bi bil ravnatelj Mednarodnega urada dela označil v svojem poročilu pota in sredstva,

kako priti do socialne pravičnosti in služiti mednarodnemu miru.

Tridelna sestava mednarodne organizacije dela in svoboda avtonomnih skupin, bi morala obvezljati kot načelo tudi v vseh državah.

Tisti, ki žele svobode, se dan za dan za njo bore in doprinašajo žrtve, so svobode vredni in zasluzijo, da jih podpirajo tisti, ki svobodo uživajo, posebno pa mednarodna organizacija dela, ki na te osnovne svoboščine opira svojo ustavo.

Narodna skupščina o zvišanju plač

V zadnjem številki »Železničarja« smo v uvodniku objavili izjave odločjučih gospodov, ki so jih podali na raznih agitacijskih potovanjih. Vsi so se strinjali s tem, da je zadnji čas, da se državnim uslužencem in upokojencem primerno zvišajo njih prejemki, da bo to zvišanje vsaj nekoliko odgovarjalo porastu draginje. Deputacija upokojencev je dobila celo izjavo finančnega ministra, da se bo potrudil, da bo že v letosnjem budžetu, ki je stopil s 1. aprilom v veljavo, našel kritie za povisanje vseh aktivnih in upokojenskih prejemkov za 5%, kolikor so bili pri zadnji redukciji po mnenju g. ministra zmanjšani prejemki. Ugotovili smo v zadnjem »Železničarju«, da je doslej ostalo vse le pri obljudbah kljub vedno bolj naraščajoči draginji.

Deputacije državnih nameščencev in upokojencev so posamezno po strokah, kakor tudi skupno obiskale razne gg. ministre, skupščino in senat, kjer so pač doobile enako obljuhe, da se nahaja to vprašanje v »pručavanju« in da bo rešeno, ako se najdejo potrebna sredstva.

Pri sedanjem zasedanju parlamenta so dne 10. julija poslanci s

nji redukciji so plača komaj zadoščale za pokritje najskromnejših življenskih zahtev. Uradnik, zlasti pa nižji nameščenec se je moral v slučaju bolezni, smrti v družini ali šolanja otrok zadolževati. Najboljši dokaz, da je stanje državnih in javnih nameščencev nevzdržno je dejstvo, da je samo slovensko učiteljstvo zadolženo za 15 milijonov dinarjev, to se pravi, da se je povprečno vsak učitelj v zadnjem času zadolžil za 3600 dinarjev, dasi je znano, da se državni nameščenci lahkomiseln ne zadolžujejo.

S statističnimi podatki je interpolant na to dokazal, za koliko so se podražile posamezne življenske potrebščine in je navedel primerjavo draginjskih razmer v posameznih krajih naše države s plačami nameščencev ter tako dokazal, da so plače državnih nameščencev daleko izpod najskromnejšega eksistenčnega minimuma. V tem težkem položaju je dolžnost odločujočih, kakor tudi Narodne skupščine, da prizna zakonskemu načrtu o povečanju prejemkov nujnost in ta zakonski načrt čimprej izglasuje in uveljavlja.

Odgovarjal je finančni minister g. dr. Leticia, ki je naglasil, da so posamezni člani kr. vlade že opetovano dali izjave, da vlada proučuje vprašanje uslužbenih prejemkov ter da bo to vprašanje rešila čim bolj do to dovolile finančne razmere. On da je mnenja, da to ne bo dolgo trajalo. Pri takem stanju smatra, da je bil predlog itak kasno vložen ter da vsled tega ne more sprejeti predlagane nujnosti.

Predsednik skupščine je dal na to predlog na glasovanje ter je vladna večina odklonila nujnost tega predloga. Značilno za razpoloženje, ki vlaža v poslanskih vrstah je dejstvo, da je bilo pri razpravi o tem za vse državne in javne nameščence ter upokojence tako važnemu vprašanju prisotno le malo število poslancev ter so nekateri poslanci osporavali veljavnost glasovanja češ, da ni bilo v skupščini toliko poslancev, da bi zamogli po poslovniku pravomočno glasovati, vendar je predsednik odločil, da je glasovanje pravomočno in da je predlog odklonjen.

Organizacije državnih in javnih nameščencev ter upokojencev bodo morale sedaj, ko so se prepričale, da so vse njih intervencije imele za končen uspeh same oblube, zavzeti odločnejše stališče, ako hočejo računati na uspeh svojih intervencij in na zvišanje prejemkov.

Železničarji, ki želite dati sinove v železniško obrtno šolo, pozori!

Pod naslovom »Sprejem novih učencev v železniške obrtne šole« objavljamo razpis Generalne direkcije, iz katerega je razvidno, da bo letos 220 učencev v starosti od 14 do 16 let sprejetih v železniško obrtno šolo. Ker je rok za vlaganje prošenje do konca julija 1937, opozarjam na ta razpis vse železničarje, ki žele dati svoje sinove v železniško obrtno šolo, da prošnje pravočasno vloži in prilože vse predpisane dokumente.

Ali si že član „Cankarjeve družbe“?

Člani dobe koledar in 8 knjige letno. Piši takoj: »Cankarjeva družba«, Ljubljana, poštni predal 290

Presežek državnih dohodkov nad izdatki v preteklem budžetnem letu je ogromen

Finančno ministrstvo je objavilo pregled dohodkov in izdatkov za preteklo budžetno leto, ki sicer še ni popolen, vendar izkazuje že sedaj nad 800 milijonov več dohodkov kakor pa izdatkov. Finančni minister pričakuje, da bodo s presežki dohodkov preteklega budžetnega leta ne samo popolnoma kriti deficiti iz let krize, marveč da bo ostal še suficit kakih 300 do 400 milijonov dinarjev.

V preteklem letu so se povečali državni dohodki napram budžetnemu letu 1935-36 v glavnem v sledečih skupinah:

splošni neposr. davki	za 72,000.000
poseb. neposr. davki	za 104,000.000
trošarine	za 30,000.000
takse	za 62,400.000
carine	za 80,000.000
monopolski predmeti	za 3,700.000
drž. hipoteck. banka	za 5,500.000

poštna hranilnica	za 11,300.000
drž. sladkorna tov.	za 2,100.000
pomorska uprava	za 1,200.000
uprava drž. želez.	za 72,600.000
rečna plovilba	za 3,400.000
pošta, telegraf, telef.	za 18,400.000
državni rudniki	za 32,700.000

Če podčrtamo, da izkazujejo državne železnice v letošnjem proračunu prebitek v znesku 146 milijonov dinarjev, dalje, da plačajo na raznih vozarniških in drugih taksah državi letno okoli 300 milijonov, nadalje, da je proračun železniškega ministra opremljen z nad 200 milijoni izdatkov za gradnjo novih železnic, potem pač lahko upamo, da železniškemu ministru ne bo težko doseči potrebnih kreditov za zvišanje staleža osoba, kakor tudi za primerno zvišanje delavskih plač in stalno zaposlitev delavstva vse delovne dneve.

Apel na g. direktorja Dr. Fakturja

Na podlagi novega pravilnika o voznih ugodnostih so bile z novim letom odvzete legitimacije za režisko vožnjo ženam in otrokom, če vodi žena kakršnokoli obrt ter pri tem ni merilo višina davka odnosna vrsta obrti, ali je obrt protokolirana ali ne.

Vam, gospod direktor, je gotovo znano, da vrše naši može službo na železnici vestno in marljivo že po 15, 20 pa tudi več let. Enako Vam je gotovo znano, da imajo posamezne prizadete žene svojo »obrt« (branje in slično) tudi že po 20 in več let, vendar so ves čas doslej uživali z otroci vred vozno ugodnost. Enkrat se je sicer nameravalo nam odvzeti vozno ugodnost, ko pa se je dognalo, da legitimacij nikdar ne uporabljamo v kakšne obrtne svrhe, so se nam režiske vožnje pustile še naprej. Z novim pravilnikom odnosno najnovejšim tolmačenjem, ki se rigorozno izvaja le v posameznih krajih ljubljanske direkcije, pa so se nam vozne ugodnosti odvzete in ne samo nam, marveč tudi otrokom, da jih ne moremo poslati ne na obisk k sorodnikom, ne na oddih v druge kraje ob počitnicah in moramo celo v nujnih družinskih zadevah plačevati celo vozno karto.

Težko se čutimo prizadete me

žene-železničarke, ki imamo kako malo obrt, ko vidimo, da se žene državnih uradnikov, poštarjev in drugih, ki imajo isto obrt, lahko vozijo 24krat na leto po znižani ceni. Kako je pri srcu železničarju, ki vrši službo in to vsak dan v službi vidi in se sprašuje, zakaj je njegova služba taklik manj vredna, čeprav jo vrši na železnici, da ima njegova žena letno le tri vožnje?!

Uverjene smo, da tega zapostavljanja nas železničarskih žena odločajočim gospodom v Beogradu še ni nikdo pojasnil ter se vsled tega z zaupanjem obračamo do g. direktorja ljubljanske železniške direkcije, da bi odločno zastopal pri Generalni direkciji našo zahtevo po zopetni vrnitvi voznih ugodnosti.

Gospod direktor! Zastopajte stalež, da naj se vozne ugodnosti dajo enako vsem železničarskim ženam in njihovim otrokom. Uvede naj se nad onimi, ki imajo kako obrt, strožja kontrola in če se ugotovi, da bi ena ali druga lastnica obrti izrabljala legitimacijo v trgovske svrhe, naj se vzame legitimacija dotični osebi, ne pa, da moramo vsled par izjem trpeti vse ostale, ki se nismo nikdar pregrešile.

Prizadete žene železničarjev.

Delavstvo zboruje, a ne pri nas!

Delavski strokovni in politični lisi prinašajo zadnje mesece dolža poročila o velikanskih zborovanjih delavstva v vseh večjih delavskih centrih. V Beogradu, Zagrebu in drugod so se zbrali tisoči in tisoči delavcev na zborovanja za zboljšanje socijalnega položaja, zvišanje plač odgovarjajoče draginji, znižanje delovnega časa in za zboljšanje socijalne zakonodaje zlasti za starostno in nezgodno zavarovanje.

Delavstvo na železnici molči. Uverjen sem, da ne molči po lastni krvdi, odnosno, ker je s položajem zadovoljno, marveč molči po krvidi raznih stanovskih organizacij, ki ne smatrajo za potrebno, sklicati javnih zborovanj, da bi delavci in nižji načinenci zamogli dati duška svojim zahtevam in svojemu razpoloženju. Zagrebški železničarji so se prvi oglasili. Niso sklicala zborovanja obstoječa društva, marveč prizadeti železničarji sami. Okoli 3000 železničarjev se je spontano odzvalo vabilu in odločno postavilo zahteve po zbolj-

šanju gmotnega položaja in po izvajaju obstoječih zakonov in pravilnikov tudi v onih določbah, kjer govore o pravicah osoba.

Tudi mi delavci in železničarji ljubljanske direkcije sploh bi radi spregovorili. Tudi nas tare isto gorje. Plače pri nas so enako mizerne in nezadostne, pravilnik se ne izvajajo, delavci ne morejo dobiti stalnosti, vsled tega ne morejo biti sprejeti v pokojninski fond.

Stanovske organizacije se ne smejo čuditi, če jim delavstvo obrača hrbet, ko so pustili nas delavce nezaščitene tedaj, ko smo v največjih potrebah. Delavec danes izpregleduje in se zaveda, da je njegovo mesto ob privatnem delavcu in da mora skupno z njim nastopiti v borbi za zboljšanje položaja. Odločajoči, ukrenite potrebne ukrepe za zboljšanje gmotnega položaja, dokler je čas, ker ko bo beda prekoračila vrhunc, bodo morda vaši »dobronamerni« ukrepi že prepozni.

Progovni delavec.

Odloki splošne seje Državnega sveta

Ali izgubi upokojenec pravico na pokojnino, ako je od kazenskega sodišča obsojen na izgubo častnih pravic?

Vsled različnega tolmačenja odrede obstoječega uradniškega in železničarskega zakona, ki predvideva, da izgubi upokojenec pravico na osebno pokojnino v smislu določbe § 137 tč. 2, ako je od kazenskega sodišča obsojen na izgubo častnih pravic.

To svoje stališče je Državni svet

utemeljil s tem, da kazenski zakon med kaznimi ne predvideva tudi kazni »izgube pravice na pokojnino« ter vsled tega take kazni ne more izreči, vsled česar zadostuje za izgubo pokojnine obsodba na izgubo častnih pravic.

*

Kateri čas se računa za pridobitev pravice na pokojnino v slučaju odpusta iz službe po § 112 tč. 16?

§ 112 tč. 16 zakona predvideva, da prestane uslužbencu služba, ako tako odloči pristojna oblast. Na podlagi te odredbe zamore železniška uprava slehernega uslužbencev vsak čas odpustiti iz službe. Ker mora imeti uslužbenec najmanj 10 let nastavljene službe, da zadobi pravico na pokojnino, je bilo večkrat odločilno, ali se računa za pridobitev pravice na pokojnino v slučaju odpusta iz službe po § 112 tč. 16?

vica na pokojnino vsa služba do dneva razrešitve, ali pa le služba do dneva podpisa akta o prestanku službe. Državni svet je v splošni seji razsodil, da se sme računati samo čas do dneva podpisa akta, ne pa tudi čas eventuelne nadaljnje službe do dneva razrešitve. To svoje stališče utemeljuje z dejstvom, da se odredba § 114 o prestanku službe nahaja v osmem poglavju, ki govori le o prestanku službe, ne pa tudi o penziji, vsled tega ta odredba ne pride v poštev pri rešavanju vprašanja, ali je dotedčni zadobil pravico na pokojnino ali ne, ker o tem pa govori deveno poglavje zakona. Uslužbenec ima vsled tega, ako je vršil službo še po dnevu podpisa akta, sicer pravico na prejemke do dneva razrešitve, za pokojnino pa se mu šteje le čas do dneva podpisa akta.

Število železničarjev v Ljubljanski direkciji se mora povečati!

Dnevnički v Sloveniji, kakor tudi razni strokovni listi so pretekli mesec objavili statistične podatke o prometu in dohodkih ljubljanske železniške direkcije ter o številu osebja. Iz vseh podatkov je sledilo, da primanjkuje ljubljanski direkciji večje število uslužbencev ter da se vzdržuje promet le z največjimi žrtvami prizadetega osebja. Da so zahteve po povečanju staleža upravljene, dokazuje tudi dejstvo, da je ljubljanska direkcija razpustila turistne tovorni vlakov, ukinila skoraj za vse eksekutivno osebje dopuščenje odpravila — ako izvzamemo pisarne — skoraj povsod osemurni delovnik in podaljšala delovni čas.

Dne 8. julija je bila v narodni skupščini vložena posebna interpelacija na železniškega ministra. Poslaneč ga je opozoril na nezadostno število osebja v ljubljanski direkciji, izredno pojačen promet, vsled česar je osebje preobremenjeno z delom in je ogrožena celo varnost prometa. Zahteval je nujno ukrepe, da se temu odpomore. Železniški minister je v svojem odgovoru trdil, da so

razmere v ljubljanski direkciji v splošnem normalne in se nič ne razlikujejo od razmer v ostalih direkcijah, kar se službe tiče. Tudi sam minister pa je ugotovil, da se je v nekaterih predelih naše države potniški in tovorni promet povečal za preko 100% napram lanskemu letu ter so se službene razmere eksekutivnega osebja vsled tega res nekoliko poslabšale. Tako povečani promet se ne da za stalno obvladati z istim številom osebja ter je vsled tega že zato povečanje kredita. Če dobi izreden kredit, bo zamogel to vprašanje rešiti.

Železničarji pa se upravičeno sprašujejo, kaj bo, če zahtevani kredit ne bo v kratkem odobren ali pa če sploh ne bo odobren? An tu je morda tukaj posledica.

All si že pridobil novega naročnika za „Ujednjeni Železničar“?

Važna obvestila Sprejem novih učencev v železniške obrtne šole

V obrtne šole pri glavnih železniških delavnicalah bo sprejetih za šolsko leto 1937-38 skupno 220 novih učencev in sicer za ključavničarsko, strugarsko, kovaško-kotlarsko, mizarško, električarsko, pleskarsko, modelno mizarstvo, tapetniško in likarsko stroko. Po 40 učencev bo sprejetih v delavnicah Niš, Zagreb, Maribor in Sarajevo, po 30 pa v delavnicah Petrovgrad in Smederevo.

Solanje traja 4 leta in sestoji iz praktičnega in teoretičnega pouka v času od septembra do konca junija, v juliju in avgustu pa je samo praktičen pouk. Učni čas traja po 8 ur dnevno. Učenci dobe po uspešno položenem izpitu koncem četrtega leta spričevala o dovršeni obrtni šoli in o položenem pomočniškem izpitu. V smislu uredbe o rangu strokovnih šol se smatra železniška obrtna šola za enakovredno nepopolni srednji šoli (4 razredom z malo maturo odnosno končnim izpitom).

Ves čas učenja dobivajo učenci v smislu odredb delavskega pravilnika državnih prometnih ustanov za vsak delovni dan dnevnico in sicer: v prvem in drugem letu Din 12, v tretjem letu Din 14 in v četrtem letu Din 16. Za stanovanje, hrano in obleko morajo skrbeti starši odnosno varuh. Šolnina se plača na podlagi davka. Če učenec oboli ima v smislu predpisov bolniškega fonda pravico na zdravniško pomoč in zdravila in na hranarino v znesku 70% prejemkov, ki so mu vsled bolezni ustavljeni.

Obrt, katere se bo učenec učil, se odreja na podlagi opazovanju učencev tekom prvega učnega leta, po možnosti pa se upošteva tudi želje učencev.

Pogoji za sprejem so sledeči:

1. kandidat mora biti jugoslovenski državljan, telesno in duševno zdrav;

2. ne sme biti mlajši od 14 in ne starejši od 16 let in 8 mesecev na dan 1. septembra 1937;

3. imeti mora najmanj 2 razreda gimnazije ali kakake druge srednje šole in mora biti dobrega obnašanja.

Prošnji, ki jo je kolkovati s kolegom za Din 10, morajo kandidati prilожiti: državljanstvo izkaznico, rojstni list, šolsko spričevalo in odobrenje ter obvezno izjavo staršev oziroma skrbnikov, ki mora biti potrjena od oblasti in ki se mora glasiti:

»Dovoljujem mojemu sinu..... da stopi kot učenec v obrtno šolo pri glavnem železniških delavnici v Istočasno pristanem na to, da bo ostal po uspešno dovršeni šoli, ako bo to zahtevala uprava, najmanj tri leta v železniški službi ter se obvezem, da bom, ako bi on pred tem rokom zapustil službo, plačal vse izdatke, ki jih je imela uprava vsled njegovega šolanja.«

Če kandidat ne pride neposredno iz šole, mora prošnji priložiti tudi potrdilo pristojne oblasti o njegovem obnašanju.

Prošnjo s prilogami se lahko odda osebno pri upravi one delavnice, pri kateri želi biti kandidat sprejet, ali pa se jo mora poslati priporočeno po pošti najkasneje do 1. avgusta 1937. Na prošnji je treba točno nazačiti naslov kandidata in najbližjo postajo.

Kandidati, ki bodo izpolnili vse navedene pogoje, bodo s posebnim pozivom pozvani na sprejemni izpit in zdravniški pregled ter dobe isto-

Radničke nadnice i skupoča

Kroz period sročavanja

Kroz nekoliko uzastopnih godina padale su radničke nadnice. U visini novčanih jedinica sročane su na visinu, kakvu javnost naša ne pamti.

Ali su u isto vreme padale i cene poljoprivrednih proizvoda. Upravo suravavale su se i ispod palih radničkih nadnica.

Za radnike je u tome bio izlaz. Pad cena agrarnih proizvoda omogućio im je, kako tako, da prebrode privrednu krizu. Radnici su imali jefine životne namirnice. Ali krizu su teško osećali jer su se cene industrijskih proizvoda trajno držale daleko iznad cena nadnica i agrarnih proizvoda.

Držanje cena industrijskih proizvoda na visini nesrazmerno iznad cena radničkih nadnica i poljoprivrednih proizvoda, imalo je teške posledice za radnike i za zemljoradnike.

Zbog palih nadnica radnici su, blagodareći palim cenama sretstava za ishranu, mogli uglavnom još samo da se prehranjuju. Ali nisu mogli da se i obnavljaju u drugim stvarima osim životnih namirница.

A pogotovo su seljaci — zemljoradnici izostali sa pijace industrijskih proizvoda, jer su zbog prepolovljene vrednosti onoga što industrija proizvodi.

Radnici i seljaci su međutim najšira potrošačka masa kod nas. Kada su oni onesposobljeni kao kupci industrijskih proizvoda, u industriji je počela da se pojavljuje privredna kriza.

Posledica njena je porast nezaposlenosti radničke. I u vezi sa tim spuštanjem standarda radničkog života; jer nezaposlenost je malo koja radnika mimoša.

U periodu uzdizanja

Ne ulazeći u ispitivanje uzroka, može se utvrditi da se već od pre godinu dana nalazimo u periodu privrednoga uzdizanja. Broj radnika u domalo svim privrednim granama je povećan. Povećava se uvoz i izvoz. Rastu cene agrarnih i industrijskih proizvoda. Zaplašeni kapitali ponovo se vraćaju u promet. Prihodi jav-

nih tela: komunalni, banovinski, državni, rastu.

Kako se ovo odražava na pojedine društvene redove?

Vlasnik kapitala dobiva, jer mu je novac bolje ukamačen. Industrijač dobiva, jer proizvodi više i dobiva bolju cenu. Seljak dobiva, jer su proizvodi njegovoga rada bolje plaćeni. Javna tela dobivaju, jer svi imaju više novaca.

A radnik?

Radnička nadnica stoji zaledjena skoro na istoj onoj visini — ili bolje: nizini — na kojoj je stajala i u doba najčešće privredne krize.

Ne samo to. Ona je sada još gore stala nego pre godinu i više dana. Tada je naporedo išlo padanje cena agrarnih proizvoda i nadnica. Teret krize je u podjednakoj meri padaо na ledja zemljoradnika i radnika. A otkako je počeo porast cena zemljoradničkih proizvoda, radnik za svoju nadnicu ne može više da nabavi onolike količine hrane koliko je mogao ranije. Realno položaj radnika je da kje još i pogoršan...

Traženje leka

Treba se dobro čuvati, da se u traženju leka ne podje pogrešnim putem. Rdjav lek nikad i nigde nije izlečio nijednu boljku. Treba se čuvati zaključaka, koje nameće prosta logika.

Nije lek u traženju obaljivanja onih cena životnih namirnica, koje neposredno dobiva zemljoradnik. Cene, koje zemljoradnik dobiva za svoje proizvode, treba da budu dignute i treba da se održe na višoj skali — ako se želi, da zemljoradnik postane sposoban kao kupac industrijskih proizvoda i da time utiče na smanjenje radničke nezaposlenosti.

Nije medutim isto cena, koju zemljoradnik dobiva za svoje proizvode, i cena koju radnik na gradskoj pijaci plaća za te iste proizvode. Ne treba da bude pogoršan položaj ni radnika ni seljaka — zemljoradnika.

Izmedju radnika i zemljoradnika staje međutim treća lica. Ta treća lica su oni faktori koji zagorčavaju život i radniku i zemljoradniku. Ži-

ocenah imajo prednost sinovi železničarjev in vojnih invalidov.

Prošnje, ki bi bile prekasno vložene ali ne bi bile priložene vse pri loge, bodo takoj zavrnjene. Če se kandidat ne bi odzval pozivu na sprejemni izpit, se bo smatralo, da je odstopil.

časno s pozivom prosto vozovnico za vožnjo tja in nazaj. O definitivnem sprejemu v šolo bo odločilo vodstvo na podlagi šolskega spričevala, uspeha sprejemnega izpitja, pri katerem se bo ugotovilo sposobnosti kandidatov za obrt in na podlagi zdravniškega spričevala. Pri enakih

Sprejem novih učencev v železniško prometno šolo v Beogradu

Za šolsko leto 1937/38, v katerem se začeno predavanja dne 15. septembra 1937, bo sprejetih v prometno šolo v Beogradu 60 kandidatov, ki izpolnjujejo sledeče pogoje:

da so jugoslovenski državljanji, imajo najmanj 7 razredov gimnazije ali njej enake šole, so telesno in duševno zdravi ter niso mlajši od 18 in ne starejši od 21 let. Če je kdo odslužil kaderski rok pa ne sme biti starejši od 25 let. Imeti morajo odobrenje staršev, biti morajo dobrega obnašanja ter morajo položiti sprejemni izpit. Prednost pri sprejemu imajo oni z odlično oceno in oni, ki so že odslužili kaderski rok. Sprejemni izpit se polaga iz službenega jezika, računstva in geometrije ter zemljepisa.

Prošnje, kolkovane z Din 10 se

morajo dostaviti v priporočenem pismu »Upravi državne prometne železniške šole, Beograd, Vojvode Mišića ul. br. 2« najkasneje do 1. avgusta. V prošnji je navesti točen naslov in najbližjo železniško postajo ter priložiti državljanško izkaznico, rojstni list, šolsko spričevalo in odobrenje ter obvezo staršev, kakor tudi obvezo kandidata, da bo po dovršeni šoli najmanj šest let ostal v državni službi. (Tozadevne izjave so točno predpisane ter jih na željo posljiemo na dom). Izjave morajo biti potrjene od pristojne policijske oblasti. Oni, ki ne prihaja direktno iz šole mora priložiti prošnji tudi nравstveno spričevalo. Sprejeti kandidati imajo v internatu šole brezplačno stanovanje in hrano ter dobe mesečno še Din 100 v gotovini.

Potrdila o višini neposrednega davka zaradi odmere šolnine

Dravska finančna direkcija v Ljubljani razglaša:

Državni upokojenci in upokojenke, ki jih izplačuje pokojinske prejemke dravska finančna direkcija v Ljubljani, naj prosijo za potrdila o višini uslužbenega davka, ki jih bodo potrebovali ob vpisu otrok v

šolo zaradi pravilne odmere šolnine za leto 1937-38 že v juliju ali v začetku avgusta 1937.

Prošnjam, kolkovanim z Din 10, naj prilože za potrdilo kolek za Din 20, za vsak zahtevani uradni prepis potrdila pa kolek za Din 10.

—

votne namirnice dok iz ruku zemljoradnika dodju do ruku radnika moraju da prodju kroz čitav niz manjih ili većih posrednika-trgovaca. Cena na gradskoj pijaci za svoje rodjene proizvode kada vidi na gradskoj pijaci zemljoradnik više ne poznaće. A radnik se kameni kada uporedi cenu na gradskoj pijaci i cenu kod zemljoradnika artiklima koje kupuje.

Uz čitav niz trgovaca koji u poslu razmene dobara igraju ulogu pijavice, nižu se i druge teškoće. Trošarina na životne namirnice je nepodnosa. Opštine prednjače. Glavna vredna njihovih prihoda su — trošarine. Otrošarinjenje je sve što radnik u gradu pojede. A kada je porast skupoče već bio u punom jeku, došla je nova banovinska trošarina koja je učinila svoje da život za radnika bude još skuplji. Neposredni potrebi državni usavršavaju ovaj sistem opterećenja potrošnje — jer i oni čine jedno od najvažnijih vredna državnih prihoda.

Uz to još i direktno oporezivanje radničkih nadnica do najmanjih njihovih iznosa; pa oporezivanje za račun banovina (kuluarčarina) itd.

I najzad tereti socijalni, koji padaju isključivo na radničke nadnlice.

Sve se to sjetilo na radničku nadnicu. Pod tim teretom ona je realno već pala. Radnik danas može manje da kupi i pojede nego pre godinu ili pola godine. On se danas lošije odeva nego ranije. On danas teže plaća stan, itd. A kod gradjevinara beogradskih i još nekih grupa radnika, nadnice su čak i nominalno manje, nego što su bile pola godine ranije...

Pozitivan program

Blagodati privredne delatnosti treba da osete svi. Radnici i zemljoradnici ponajviše. A ne obrnuto.

Šta treba raditi da i ovi društveni redovi, kao najmnogobrojniji i kao najglavniji, osete koristi od privrednog oživljavanja?

Treba onemogućiti, time što će

pametnim a ne drakonskim merama biti učinjena suvišnom, mnogobrojnu posredničku trgovinu koja poskupljuje. Dva su načina za to. Prvi je staranje opština za stvaranje velikih magacina i nabavku hrane u vlastitoj režiji za prehranu stanovništva. A drugi je, ili paralelan, pogodovanje stvaranja potrošačkih zadruga koje bi bile direktna veza između proizvodjača na selu i potrošača u gradu.

Treba postupno umanjivati i najzad ukinuti sve trošarine na životne namirnice u opštinama — pa bi životne namirnice bile jeftinije.

Treba izmeniti način oporezivanja radničkih nadnica obezbeđujući jedan istinski minimum za egzistenciju koji mora da bude sasvim oslobođen od poreza.

Treba radikalno izmeniti politiku posrednog oporezivanja brišući ili menjajući sve one stavke koje otežavaju život najširoj narodnoj masi poskupljujući i smanjujući njihovu potrošnju.

Treba rasteretiti radnike direktnih nameta za banovine bilo kao radnika bilo kao potrošača.

Treba omogućiti radnicima da u punoj slobodi sindikalne koalicije i prava upotrebe štrajka kao ekonomске borbe, uticu u neposrednom do diru sa poslodavcima kao svojim partnerima na pravčinju podelu dobara koje stvaraju.

Radnici su zahvaćeni velikim i opasnim valom skupoče. Njihove realne nadnice već su oborenne. Svi društveni redovi su privredni prosperitet koristili a radnicima se i on o glavi lupa. Treba preuzeti mere spasavanja. Njih smo ukratko skicirali. A pre svega i iznad svega radnicima dati pravo slobodne inicijative. Ako ih je val skupoče već zahvatilo, bar da im ruke ne budu vezane — da bi slobodno mogli da plivaju i spasavaju se kako znaju!

Bogdan Krekić.

Borimo se za bolji život

Velika železničarska skupština u Zagrebu

»Gospodinu

Dr. MEHMEDU SPAHI

Ministru saobraćaja

BEOGRAD.

Železničari zagrebačke direkcije na svome sastanku održanom dne 17. lipnja 1937 god. u Zagrebu, prednesli su svoj težak materijalni položaj i pošto su utvrdili:

1. da je materijalno stanje železničara postalno očajno, obzirom na stalni porast cijena na tržištima i zbog smanjenja primadžnosti;

2. da pored obećanja od strane gg. članova vlade, da će se materijalnom položaju državnih službenika pokloniti potrebna pažnja, nije do sada nastupilo nikakovo poboljšanje;

3. da je medju železničarima nastupila opća potištenost, jer vide da se ovom za njih najvažnijem pitanju ne poklanja nikakova pažnja, pogotovo sada, gdje se uslijed općeg gospodarskog poboljšanja vidi konstantno pojačanje železničkog saobraćaja, a time i povećanje prihoda na železnicama, što omogućuje i rješenje materijalnog poboljšanja železničara;

4. da je prezaduženje železničara prekoračilo granice realnih obaveza, kojima bi se moglo udovoljiti donijeli su jednoglasno slijedeću rezoluciju:

Železničari smatraju, da je prvi i glavni zadatak svih mjerodavnih faktora, kojima je povjeren briga oko unapredjenja državnog prosperiteta, povećanje primadžnosti železničara, čija teška i odgovorna služba to naročito zahtjeva, pa se predlaže,

da se svim železničkim službenicima povrate one mjesecne primadžnosti i prava, koje su uživali po zakonu donijetom 1. jula 1931. god t. j. da se ukinu sve uredbe, kojima su naknadno snizavane primadžnosti, a posebno da se egzekutivnom osoblju povrati 20 odst. za napon

ran rad u službi, koje su po ranijim zakonima uživali;

da se radnicima vrati onih 10 odst. prinašljnosti, koje su im u oktobru 1929 i januaru 1930 god. oduzete te da se provedu u život one odredbe pravilnika o radnicima iz 1932 god., koje do danas nisu u život primjenjivane. Po tome pravilniku radnicima pripada: a) uvećana nadnica do 50 odst. od osnovne nadnice (čl. 40 pravilnika o radnicima), čiji prosjek treba ustanoviti prema skupoci dotičnog mesta, te da se unapredjenje u viši stepen provodi automatski; b) da se izvrše izbore radničkih povjerenika, koje predviđa čl. 114 pravilnika o radnicima, te da se u tom pogledu izda uputstva nadležnim jedinicama, kako bi se izbori povjerenika mogli odmah provesti; c) da se svi željeznički radnici, koje je pravilnik od god. 1932 zatekao u službi, prime u radnički penzoni fond bez obzira na godine starosti, te da im se godine službe provedene u drugim državnim službama priznaju sa naknadnom upla-

tom u penzioni fond; d) da se obzirom na tešku i odgovornu službu voznog osoblja turnusi voznog osoblja izrade na bazi 8 satnog radnog vremena, jer ovu službu je vrlo teško obavljati po današnjim turnusima, bez opasnosti po sam saobraćaj.

Gospodine Ministre!

Željezničari, koji u državnom i privrednom životu vrše jednu od najodgovornijih zadaća mole Vas, da poduzmete sve,

kako bi se težak materijalni položaj u kome se državno saobraćajno osoblje nalazi, što prije poboljšao a time i omogućilo daljnje savjesno vršenje službe.

Zagrebački željezničari se opravdano nadaju, da ova njihova predstavka na g. dr. Spahu, ministra saobraćaja, neće ostati glas vapijućega u pustinji. Oni se nadaju, da će njihovom zahtjevu za boljim životom biti udovoljeno stvarno i hitno. To je u interesu ne samo njihovom, nego i u interesu bolje službe i boljeg saobraćaja.

Fakultativno članstvo penzionisanih radnika u bolesničkom fondu

U prošlom broju »Ujedinjenog Željezničara« bila je objavljena okružnica bolesničkog fonda, koja predviđa, da mora penzionisani službenik ili radnik, koji želi i posle penzionisanja produžiti fakultativno članstvo u bolesničkom fondu, predložiti službenim putem molbu u roku 6 tjedana. Zaključak glavnog odbora bolesničkog fonda glasi se:

»Da se u slučajevima, kada su službeniku obustavljene prinadležnosti, a nije doneto rešenje o penzionisanju, smatra, da je članstvo prestatlo sa onim danom, kojim je razrešen, ili se smatra razrešen od dužnosti i kojim danom su mu prinadležnosti obustavljene. Od ovog dana računajući u roku od 6 tjedana ima se prijaviti u neobavezno članstvo i redovno plaćati članski ulog bez obzira, da li mu se plaćaju penzijske prinadležnosti ili ne.«

Dakle i radnik može posle prestanka službe, kada je penzionisan,

produžiti svoje članstvo u bolesničkom fondu. Svaki radnik dobije otakaz u kome stoji, da mu služba prestaže sa ovim i ovim danom. Dekret o određivanju pripadajuće penzije kao i penziju samu dobije tek kasnije te se odmah posle prestanka službe nema sa čim iskazati, da je penzioner. Ima više radnika, koji su čekali na rešenja o određivanju penzije te su tek posle primitka rešenja zamolili za odobrenje fakultativnog članstva u bolesničkom fondu, koji njihovim molbam nije mogao udovoljiti, jer je rok od 6 nedelja od dana prestanka službe već prekoračen.

Opozarjam sve radnike, koji žele posle prestanka službe produžiti svoje članstvo u bolesničkom fondu, da ne čekaju na rešenje o određivanju penzije, već da odmah posle primitka otkaza predaju takse slobodnu molbu šefu svoje službene jedinice, u kojoj zamole za odobrenje fakultativnog članstva u bolesničkom fondu te naznače tačnu svoju adresu.

Iz Maribora

Podporno društvo željezničkih uslužencev v Ljubljani nima sreče z volitvami

V našem listu se že par let od časa do časa ponavljajo pritožbe glede manipulacij pri delegatskih volitvah za občni zbor ljubljanskega podpornega društva. Dosti pritožb in še več dokazov o izvršenih nepravilnostih pri volitvah je bilo treba, da je oblast najprvo razveljavila volitve v Mariboru in odredila druge, pri katerih so se ponovile enake nepravilnosti. Pri kasnejem razpisanih splošnih volitvah je morala zopet poseči vmes oblast ter preprečiti volilne nakane gotove klike, ki želi gospodariti povsod, kjer je kaj denarja. Pri pozje razpisanih volitvah smo računalni, da bodo povsod v redu potekle, vendar smo se zopet varali. Nesrečni Maribor ga je zopet polomil. Pri volitvah v delavnici sta nastopili dve

skupini in sta imeli vsaka svoj paket pred pričami točno preštet.

Pa glej ga šmenta, ko je druga skupina svoj paket oddala predstavnikom doslej vladajoče skupine na tem volišču, je morala na svoje začudenje zvedeti, da ne zna dobro šteti in da manjka 84 glasovnic tako, da je sedanja vladava ostala še naprej na vladu. Po poročilih, ki jih beremo v raznih listih, smo zvedeli, da raziskujejo ta »volilni čudež željeznički organi, da pa je pričakovati gotova obračunavanja tudi pred sodiščem, morda pa bo posseglo vmes še državno tožilstvo. *

Izlet v Rogaško Slatino priredi Glasbeno društvo željezničkih delavcev in uslužencev v nedeljo, dne 18. julija. Odhod z vlakom ob 5.05 z glavnega kolodvora. Prijatelji društva vabljeni. V Rogaški Slatini bo godba koncertirala na promenadi.

Vlakospremno osobje

Vlakospremni zahtevajo osemurnik. O razpustu turnusa in kvarnih posledicah tega ukrepa smo že pisali. Na odločajočih je, da naredi red. »Svj. o. l. t. r. k. r. s. t. v. u. u. u. u. u. u. Za vso industrijo, za navadne delavce velja osemurni delovni čas, še bolj mora ta delovni čas veljati za nas, ki vršimo odgovorno eksekutivno službo. Kaj nam pomaga odredbe Direkcije, ki govore o obraćanju skupin v izven domicilnih postajah »v splošnem po določenem turnusu«. * * * * * Osnovni zakoni v naši državi morajo veljati za vse!«

Uvedba osemurnika z vračanjem šolanja v turnus je naša osnovna zahteva. ***

Nov rang je izšel v Službenem listu in sicer mu je podlaga »uvrstitev na podlagi položenih izpitov«. Deržičeve novotarije polagoma izginjajo, kar dokazuje, kako prav smo imeli, ko smo žigali razne Deržičeve ukrepe kot obojestransko škodljive. O novem rangu bomo spregovorili prihodnjič, za sedaj podčrtamo le to, da se prehod ne da izvršiti čez noč, marveč ga bo potreba izvesti polagoma. Vendar z vprašanjem ranga

še ni rešeno vse. Vlakospremno osobje zahteva, da odločajoči najdeči čas tudi za pravčno rešitev vprašanja naše urnine, ker krivično in ne-

zadostno kilometražo je treba nadomestiti čimpreje s pravčnim sistemom urnine.

—///—

Mednarodni pregled

Zvišanje plač pri švedskih državnih željeznicah. Švedska vlada je predlagala za niže kategorije zvišanje plač za K 180, parlament pa je sprejel zvišanje plač za K 216, držinske doklade je zvišal za K 5 mesечно ter je ukinil dosedanje omejitev glede števila otrok tako, da se dobri doklado za vse otroke.

Pogajanja za zvišanje plač v Ameriki. Željezničke družbe ameriških združenih držav so pristale na pogajanja glede zvišanja plač željezničarjem. Organizacije zahtevajo splošno zvišanje plač za 20%.

Zvišanje plač željezničarjem na Irskem je stopilo v veljavo naknadno s 1. januarjem 1937 in sicer so pridobili 2½%.

Tudi željezničarjem v Avstraliji so z 18. aprilom 1937 zvišali plače in sicer za enkrat delavniškemu in postajnemu osobju.

Na Češkem potekajo ugodno pogajanja za ukinitev svoječasnih redukcij željezničarskih plač. Ministrstvo je pristalo na ukinitev redukcij, ki so bile izvršene začetkom leta 1936 ter bo osobje pridobilno na plačah 12 milijonov Kč. Poleg tega dobri povrnjene odtegljaje za čas od 1. januarja 1937 dalje.

Seja generalnega sveta ITF, ki se je vršila koncem junija v Parizu je obravnavala poleg strokovnih vprašanj tudi položaj v Španiji in je sprejela tozadne slednje resolucijo:

Generalni svet ITF, ki zastopa skoraj tisoč organizacij željezničarjev, mornarjev, pristaniških delavcev in ostalih transportnih delavcev iz 36 držav je na svoji seji dne 28. in 29. junija vzel na znanje poročila o položaju v Španiji ter o odločnem boju, ki ga vodi delavstvo v Španiji

za obrambo svobode in demokracije pred internacionalnim fašizmom. Izreka delavstvu in ostalim antifašističnim borcem v Španiji svoje občudovanje in zahvalo ter obsoja fašistične države, ki nudijo podporo upornikom za boj proti ustavnemu vladu, katero je postavil z ogromno večino na krmilo španski narod pri demokratičnih volitvah. ITF globoko obžaluje stališča drugih evropskih držav, ki potom svoje politike nevmešavljajo direktno in indirektno podpirajo upornike in otežkočajo legitimni vladu vzpostaviti v Španiji red in mir ter dati španskemu narodu pravico samoodločanja.

ITF poziva delavstvo vseh držav, da vpliva na svoje vlade, da te omogočijo legitimni španski vladu preiskrbo vseh potrebnih sredstev za obrambo pred notranjimi in zunanjimi napadi. Istočasno pozdravlja vse podporne akcije včlanjenih organizacij, s katerimi so te podprle španski narod v njegovem pravičnem boju ter obljudbla, da bo vse akcije v korist španskega naroda z vsemi razpoložljivimi sredstvi podpirala.

Končno apelira na špansko delavstvo, da naj se, neoziraje na pripadnost različnim strokovnim grupacijam, združijo v skupnem boju proti skupnemu sovražniku, ker je akcijska enotnost vsega strokovno organiziranega delavstva glavni predpogoj za končno zmago nad fašizmom v Španiji. Z enotnim nastopom v boju proti fašizmu ne bodo španski delavci rešili samo sebe in svoje države pred fašizmom, marveč bodo istočasno izkazali delavstvu širok sveta dragoceno podporo v boju proti reakciji in fašizmu in za svobodo ter gospodarsko osvoboditev!

V vsako delavsko stanovanje naš delavski tisk!

Tudi vdove bivših južnoželjezniških upokojencev dobe pokojnino po odredbah zakona iz leta 1931

V eni zadnjih številk smo objavili stališče Glavne kontrole v Beogradu, da vdovam onih južnoželjezniških upokojencev, ki so bili upokojeni pred 1. septembrom 1923 (to je pred podprtanjem južne željeznice), pa so umrli po uveljavljenju novega zakona od 1. julija 1931, ne priznava pokojnina po predpisih zakona iz leta 1931, marveč jim prizna le pokojnino po predpisih bivše južne željeznice. Glavna kontrola je proti rešenjem, ki so tem vdovam in njih hčeram priznala pokojnino po novem zakonu, vložila tožbo na državni svet s zahtevo, da taka rešenja razveljavi.

Državni svet je sedaj te tožbe Glavne kontrole odklonil s sledečo motivacijo:

»Državni svet je po proučitvi tožbe kot vseh ostalih aktov, ki se tičejo tega spora ugotovil sledeče:

Glavna kontrola napada rešenje, s katerim je prizadeti vdovi in njih hčerki odrejena pokojnina po novem zakonu vsled tega, ker smatra, da upravno oblastvo ni imelo zakonite podlage za odreditve te pokojnine, ker je bil pokojni R. A. uslužbenec bivše južne željeznice, torej privatnega podjetja in je bil kot tak upokojen leta 1912. Na podlagi proviziskih statutov južne željeznice hči nima pravice na rodbinsko pokojnino ter je torej rešenje v nasprotju z zakonskimi odredbami, ko tej hčeri prizna rodbinsko pokojnino.

Po razmotrenju te tožbe in oceni zakonitosti osporenega rešenja je državni svet ugotovil:

Iz aktov je razvidno, da je bil po-

kojni R. dejansko uslužbenec bivše južne željeznice do leta 1912, ko je bil upokojen, umrl pa je 17. oktobra 1936.

Po § 259 zakona o drž. prom. osebju iz leta 1931 in v zvezi s pojasmilom Ša 272 drugi odstavek uradniškega zakona (odlok splošne seje drž. sveta od 3. aprila 1935 št. 11.044-35) se prizna pravica do rodbinske pokojnine tudi družinskim članom onih državnih uslužencev, ki so bili na dan 1. aprila 1931 že v staležu upokojencev, čeprav so bili upokojeni po zakonih, ki so veljali pred zakonom od 1. septembra 1923. V spornem slučaju gre za upokojenca, ki odgovarja tem pogojem in je upravna oblast pravilno postopala, ko je vdovi in hčerki priznala pokojnino po določbah zakona iz leta 1931.«

Vabilo na

IZREDNI OBČNI ZBOR

»Splošne delavске gospodarske zadruge Željezničarski dom r. z. z. o. z. v Ljubljani, ki se bo vršil v nedeljo, dne 1. avgusta 1937 ob 8. uri v zadružnih prostorih, Novi trg št. 2, z dnevnim redom:

Dopolnilne volitve dveh članov v nadzorstvo.

Ako občni zbor ob tej uri ne bi bil sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje drug občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih.

Načelstvo.